

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อมุ่งทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างดุลการค้า อัตราแลกเปลี่ยน และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยใช้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทย และ ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม เป็นตัวชี้วัดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และได้จำแนกอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็น 2 สกุลเงิน 2 รูปแบบ คือ ดอลลาร์สหรัฐ และ เยนญี่ปุ่น ในรูปแบบอัตราแลกเปลี่ยนค่ากลางที่ใช้ตามปกติ และ อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงที่ถ่วงน้ำหนักด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค โดยทำการทดสอบด้วยวิธี Cointegration และ Error Correction Model (ECM) ตามกระบวนการ Autoregressive Distributed Lag (ARDL) ซึ่งแบ่งข้อมูลที่ใช้เป็น ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทย รายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2540 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี 2552 รวมทั้งสิ้น 52 ไตรมาส, ข้อมูลดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม รายเดือน ตั้งแต่เดือน มกราคม ปี 2540 ถึงเดือน ธันวาคม ปี 2552 รวมทั้งสิ้น 156 เดือน, ข้อมูลการส่งออกและนำเข้า รายเดือน ตั้งแต่เดือน มกราคม ปี 2540 ถึงเดือน ธันวาคม ปี 2552 รวมทั้งสิ้น 156 เดือน และ ข้อมูลอัตราแลกเปลี่ยนสกุลดอลลาร์สหรัฐและเยนญี่ปุ่น รายเดือน ตั้งแต่เดือน มกราคม ปี 2540 ถึงเดือน ธันวาคม ปี 2552 รวมทั้งสิ้น 156 เดือน

จากการศึกษาการปรับตัวในระยะสั้นเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว พบว่ามีเพียง 2 กรณีที่มีความสัมพันธ์กันในระยะยาวโดยมีนัยสำคัญทางสถิติ จากแบบจำลองทางเศรษฐมิติที่สร้างขึ้นเพื่อทดสอบ 8 กรณี คือ กรณีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทยและอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของเงินสกุลเยนญี่ปุ่นต่อเงินบาท และ กรณีดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมและอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของเงินสกุลเยนญี่ปุ่นต่อเงินบาท โดยตัวแปรดุลการค้า มีผลต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทย และ ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ในทิศทางตรงกันข้ามในทุกกรณี ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนค่ากลางและอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐต่อเงินบาท มีผลต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทย ในทิศทางเดียวกัน มีผลต่อ ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ในทิศทางตรงกันข้าม และ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนค่ากลางและอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของเงินเยนญี่ปุ่นต่อเงินบาท มีผลต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทย และ ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ในทิศทางตรงกันข้าม

The objective of this study is to test the relationship between the trade balance, exchange rates and economic growth of Thailand. The observations of economic growth in this study use Gross Domestic Product (GDP) and the Manufacturing Production Index (MPI), therefore the exchange rate will be assessed against two indices and using two types of exchange system, the US Dollar with a nominal exchange rate and a real exchange rate weighted with the Consumer Price Index, and the same for the Japanese Yen. The economic model uses co-integration and Error Correction Model (ECM) techniques, following the Autoregressive Distributed Lag (ARDL) procedure, with time-series data drawn from: 1) Quarterly Gross Domestic Product data starting in quarter one 1997 and ending in quarter four 2009; a total of 52 quarters, 2) monthly Manufacturing Production Index data starting in January 1997 and finishing in December 2009; a total of 156 months, 3) the monthly Value of Exports and Imports starting in January 1997 and ending in December 2009; a total of 156 months, and 4) monthly US Dollar and Japanese Yen exchange rates, starting in January 1997 and lasting until December 2009; a total of 156 months.

The results of the study, covering the short- and long-run, find that two cases have a relationship in the long-run, to a statistical significance, from a total of eight cases within the economic model, these being: (i) GDP against the real exchange rate for the Japanese Yen, and (ii) the MPI against the real exchange rate for the Japanese Yen. Trade balance variables have a negative correlation with GDP and the MPI in all cases of the economic model. The nominal and real exchange rates for the US Dollar both have a positive correlation with GDP and a negative correlation with the MPI. The nominal exchange rate and real exchange rate for the Japanese Yen have a negative correlation with both GDP and the MPI.